

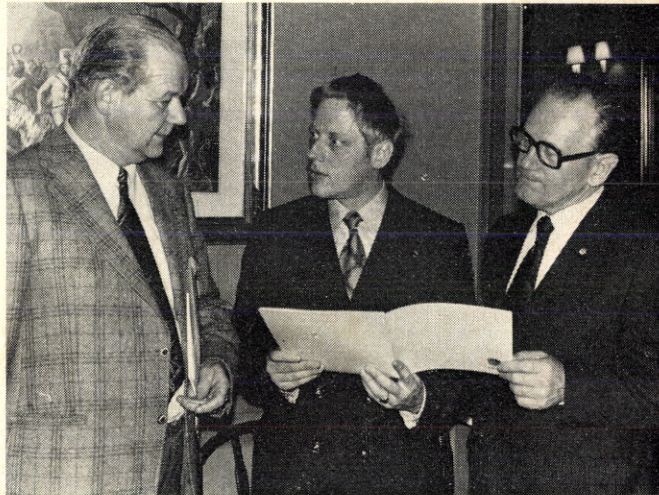

DANSK FIRMAIDRÆT

Werner Køhrsen, Kolding, var blandt legatmodtagerne, da Sprøjteselskabet af 1948 A/S uddelte det nyindstiftede ungdomslederlegat for første gang. Her glæder han sig sammen med DFIF's formand og konsulent.

INDHOLD

Leder	2
Ungdomslederlegatet	3
Nordisk cykelstafet	4
En tørv fra Vejen Mose	5
Repræsentantskabsmødet	6
A. Agerbæks Ærespokal	7
Landet rundt	8
Mærkedage og hæderstegn	11
Idrættens Forskningsråd	12
Principper skal brydes	13
Indefodboldreglerne	13
En pionerhistorie	14
Ordensudvalget	15
Hjerteforeningens Motionsklub	16

NR. **1**

FEBRUAR 1974

17. ÅRGANG

Bloktilskud, fritidslov, kommunevalg og firmaidræt

Hvad har det med hinanden at gøre, vil de fleste sikkert tænke. Nok mere end man umiddelbart skulle tro ved første tanke.

En vis advokat satte sving i de velbærgede politikere, da han ved folketingsvalget debuterede med en stor sejr. Nu skal der pludselig gang i en masse planer, som – efter de gamle politikeres ord – slet ikke var så nye, som man fra de nyes side gerne vil gøre dem til. Hvem der har ret, skal ikke diskuteres i dette blads spalter, men på et af de områder, der nu skal ske noget, kommer idrætten ind i billedet.

Dobbeltadministrationen i stat og kommune står for skud. Den skal indskrænkes mest muligt, og en måde at gøre det på er at ændre forskellige tilskudsordninger. I stedet for indviklede og administrationskrævende refusionsordninger skal staten formentlig til at yde såkaldte bloktilskud til kommunerne. Det vil – i sin yderste konsekvens – betyde, at staten yder tilskud til kommunerne, som så kan administrere tilskuddet efter det behov, kommunen har.

Det kan komme til at berøre idrætten dybt. I dag har man i forskellige love fastsat helt eksakte regler for tilskuddenes fordeling i kommunerne, f. eks. i fritidsloven, hvorigennem idrætten henter væsentlige tilskud til den daglige drift. Ved gennemførelsen af bloktilskudsordningen er det mange politikeres tanke, at en stor del af de gældende love vil være overflødige, og fritidsloven er så absolut i søgelyset. Begynder det at dæmre?

Med fritidslovens bestemmelser om bl. a. tilskud, gratis kommunale lokaler til idrætten m. m. ude af drift skal der ikke megen fantasi til at forestille sig kommuner, som på den givne anledning vil benytte sig af muligheden til at nedskære de tidligere lovpligtige tilskud til idræts- og andet ungdomsarbejde. Og det må ikke ske!

Idrættens folk kan selv gøre en stor del for at modvirke de tendenser, der toner frem i den politiske tåge. Stem idrættens folk ind i kommunalbestyrelserne den 5. marts. Kommunalvalgene er sædvanligvis ikke så politisk betonedede som folketingsvalgene, og derfor vil det sikkert ikke være den store overvindelse for den idrætsinteresserede at skulle stemme på en kandidat fra et andet parti end ens sædvanlige, når blot der er sikkerhed for, at idrættens tarv vil blive varetaget på bedste måde af den, der stemmes på.

Al den stund, at firmaidrætten er den idrætsform, der modtager den mindste støtte fra det offentlige, kan man sige, at reformer på tilskudsområderne vil gå mindst ud over os. Men vi kan dog ikke under nogen omstændigheder acceptere en forringelse af idrættens vilkår, og skal vi være sikre på, at det ikke sker, må idrættens folk ind i kommunalbestyrelserne nu.

Werner Køhrsen, Kolding fik Sprøjteselskabets legat

Så er spændingen om, hvem der skulle have Sprøjteselskabet af 1948 A/S' ungdomslederlegat udløst. Efter indstilling fra Dansk Firmaidræts Forbund har selskabet besluttet at tildele *Werner Køhrsen*, Kolding, legatet for 1973.

Denne afgørelse hilser vi med glæde, for alle, der kender *Werner Køhrsen*, ved, at kun få firmaidrætsledere står mål med ham hvad angår interesse for og energi til at påtage sig lederjobs inden for klub, sammenslutning og forbund.

Werner Køhrsens »Blå Bog« inden for firmaidrættens ser således ud:

I 1957 var han med til at stifte firmaidrætsklubben hos Kolding Folkeblad, hvor han stadig er ansat. Efter at man havde opdaget hans evner dér, kom han ind i bestyrelsen for Kolding Firma Sport, først som fodboldleder, senere som næstformand. Da han trak sig tilbage fra KFS' bestyrelse, overtalte man ham til at virke som redaktør af KFS' medlemsblad.

Werner Køhrsens interesser gled mere og mere over mod den bredere motion, og i 1970 fik han opfordringen til at indtræde i DFIF's motionsudvalg, som han i dag fungerer som formand for. Desuden fungerer han også som formand for Kolding Firma Sports motionsudvalg, der i 1973 var et af de udvalg, som tog skeen i egen hånd og arrangerede motionskampagne, da forbundet ikke gennemførte en landsomfattende kampagne.

Legatet, der er på 2.500 kr., blev uddelt ved en stilfuld reception på Parkrestauranten i København onsdag den 23. januar. Samtidig blev repræsentanter for DIF, DDSG&I og DdGU tildelt lignende legater.

Ved denne lejlighed sagde Sprøjteselskabets direktør, *E. Hurup-Andersen*, bl. a.:

– Baggrunden for, at sprøjteselskabet har indstiftet dette ungdomslederlegat, er et ønske om at påskønne det store og uegennyttige arbejde, som udføres af ulønnede ledere i sports- og ungdomsarbejdet. Det er ikke tilfældigt, at S/48 indstifter prisen netop for sports- og ungdomslederne, idet firmaet i sin gerning er tæt tilknyttet idrætten gennem anleggelse af fodboldbaner, golfbaner m. m.

Werner Køhrsen oplyser, at han agter at bruge legatet til en studierejse i Norge, hvor han vil se nærmere på det veludbyggede TRIM- og familieidrætsarbejde, som nordmændene kan fremvise.

Werner Køhrsen har lovet, at vi alle må læse med i hans dagbog fra rejsen, og det glæder vi os til.

Til lykke til *Werner Køhrsen* med legatet.

Sprøjteselskabets direktør, E. Hurup Andersen, overrækker her legatet til Werner Køhrsen, som vil bruge beløbet – 2.500 kr. – til en studierejse til Norge, hvor han vil se på TRIM- og familieidræt. I midten ses en anden af legatmodtagerne, rugbylederen Chr. Søb.

Nordisk cykelstafet som optakt til cykellandskamp

En nordisk cykelstafet som optakt til en cykellandskamp mod Sverige. Ja, til trods for Danmarks fiaskolignende deltagelse i den nordiske motionslandskamp sidste år har TRIM-Komiteen besluttet at deltage i en cykellandskamp mod Sverige i dette forår, og for at skabe PR om dette arrangement er Dansk Firmaidræts Forbund sammen med organisationerne i Norge, Sverige og Finland gået sammen om afviklingen af en nordisk cykelstafet.

Cykelstafetten skal for Danmarks vedkommende starte den 20. april i Helsingør. Depechen skal frembringes af familier af varierende størrelser ad en rute, som ikke er endeligt fastlagt endnu. Der lægges stor vægt på, at et eller flere af familiemedlemmerne er skolesøgende børn.

DFIF stiller cykler til rådighed for de deltagende familier, som skal køre i specielle træningsbluser med forbundets navn. Som bevis på, at familien har været med i den nordiske cykelstafet, får den overrakt et diplom.

Finlandsrejse til en af deltagende familier

Den nordiske cykelstafet afsluttes i Finland, hvor depechen den 26. maj overrækkes præsidenten for den europæiske komité for firmaidræt, tyskeren *Gerhard Hundt*. Komiteen holder kongres i Helsingfors på det tidspunkt.

Overrækkelsen vil blive overværet af en familie fra hvert af de deltagende lande. Den familie, som skal repræsentere DFIF, udpeges ved lodtrækning blandt de familier, som har været med til at bringe depechen gennem Danmark. Rejsen skal finde sted i dagene 23. til 26. maj og kan blive en meget stor oplevelse, både fordi Finland er et særpræget land at gæste, fordi finnerne er meget gæstfrie, og fordi besøget finder sted i forbindelse med et stort firmaidrætsarrangement med deltagelse fra mange europæiske lande.

Til de familier, som ikke vinder den attraktive gevinst, er der som nævnt et diplom for deltagelsen, men tillige en ekstra chance for at vinde de cykler, som har været brugt til cykelstafetten.

Ruten

Ruten for cykelstafetten bringes i næste nummer af Dansk Firmaidræt, men det kan nævnes, at sammenslutningerne i Helsingør, Roskilde, Sorø, Slagelse, Nyborg, Odense, Middelfart, Fredericia, Kolding, Vejen, Grindsted, Herning, Viborg, Randers, Ålborg og Brønderslev bliver direkte involverede i afviklingen af arrangementet.

Kloge norske ord gælder også her

Vi skal ikke i disse spalter hengive os til noget som helst tilbageblik på året, som gik. Men vi tror, at en og anden af os kan få udbytte af at sætte sig ned og tænke tilbage. Fik klubben, sammenslutningen, kredsen eller forbundet udrettet det i 1973 for firmaidrætten, som man magtede? Hvad var det, man ikke fik gjort, og hvordan kan det rettes op i 1974? Ingen af os har lov til at slå os for brystet og pege på, hvad vi har gjort. Nej, vi må vurdere, hvad vi *ikke* fik gjort og se på mulighederne for at få det gennemført nu.

(Generalsekretær Egil Braadland i Bedriftsidrett, Norge Bedriftsidrettsforbunds medlemsblad)

En tørv fra Vejen Mose

Svar til Alfred Petersen, Odense

Det gør mig ondt for dig, Alfred, at du er rejst helt fra Odense til Ålborg for at få nul (med hjem); det lyder ikke godt. Nu skal man vel heller ikke tage alting bogstaveligt, og jeg får da det ud af dit læserbrev, at det mere er en provokation til at få mere »go« i DFIF's arbejde, end det er en almindelig nedrakning af samme.

Du tager dit udgangspunkt i debatten om størrelsen af forbundets forretningsudvalg. Du burde vide, at hovedbestyrelsen forud var meget uenige i netop det spørgsmål, og når man ikke kan nå til enighed, er det så ikke rimeligt at lade repræsentantskabet afgøre sagen? Det må da også være det mest demokratiske.

Det er nok rigtigt, at hvis man intet udbytte har af årsmøder, så kan man nøjes med møder hvert andet år. Men jeg deler ikke din negative opfattelse af Ålborg-mødet; det sete afhænger af øjnene, der ser, og ens opfattelse af ting afhænger vel også i nogen grad af, hvilken indstilling man selv har til tingene. Når du, Alfred, som jo ellers er kendt for at have en sund, positiv indstilling, pludselig bliver negativ, skyldes det vel også nok, at I fra Fyn fik så lidt igennem, som I gjorde. Det er ikke rigtigt at betegne debatten som ringe; for at beskæftige min kuglepen under mødet, sad jeg og noterede, hvem der tog ordet, og alene under punktet »Beretning« var der 22 indlæg og svar, og det er over gennemsnittet for de årsmøder, jeg har været med til.

Længere nede i dit brev får du jo også »vendt billedet« rigtigt, for sådan har jeg (og de fleste, jeg kender) også opfattet, at det skal være, og sådan er det jo også, Alfred. *Det er os med jordforbindelse i sammenslutningerne, der tager impulserne med til kredsmøderne*

og dér sørger for, at de kommer til forbundet.
– Har I det ikke sådan på Fyn?

Jeg ved ikke, hvorfra du har det med, at vi sidder med hænderne i skødet, tværtimod har vi hænderne fulde af opgaver med at løse alle slags problemer, også de økonomiske, men derfor har vi da lov at håbe, at det store arbejde, som bl. a. Ejgon Bertelsen i flere år har gjort for, at DFIF kommer på tipsloven, endelig i år bærer frugt.

Ja, kære Alfred, du bad mig altså kaste ved på bålet, og her er en tørv fra Vejen mose, lidt våd måske og med lidt røg i, men som du ved, der går ikke røg af en brand, uden at der er ild i den.

Til slut – husk, Alfred: *»... af alt og af alle kan man lære noget, om ikke andet så dog dette ene: Sådan vil jeg ikke gøre eller være.«*

K. Just Andersen,
Vejen

Der går ikke røg af en brand ...

Repræsentantskabsmødet i Ålborg

Dansk Firmaidræts Forbunds repræsentantskabsmøde, som afholdtes den 28. og 29. oktober 1973 på Hotel Hvide Hus i Ålborg, vil ikke gå over i historien som de store afgørelses møde, selv om der både på grund af forbundets debatoplæg om fremtidig struktur samt den økonomiske krise kunne være anledning nok til at træffe afgørelser af mere vidtrækkende karakter end sædvanligt.

Ålborg Firmasport var arrangør af mødet sammen med Ålborg Turistforening, som havde påtaget sig det store arbejde med indkvartering af de mange repræsentanter og gæster, der næsten alle havde taget ægtefællerne med på turen.

Bemærkelsesværdig afstemning

Hans Thomsen, DJIF, valgtes til mødets dirigent og klarede som vanligt det betydningsfulde job med stort bravour.

I det forud for repræsentantskabsmødet forløbne år var DFIF's forretningsudvalg efter en vedtagelse på repræsentantskabsmødet i Helsingør blevet udvidet til i alt 5 medlemmer. Denne vedtagelse forsøgte hovedbestyrelsen at få fornyet – uden en egentlig lovændring – ved at indflette et forslag herom i beretningen.

Der oplevede man imidlertid det bemærkelsesværdige ved DFIF's repræsentantskabsmøder, at dette forslag måtte tages ud af beretningen for at få den godkendt. Ved en afstemning blev derefter beretningen godkendt, hvorimod forslaget om en fortsat udvidelse af forretningsudvalget blev forkastet. Det består altså i det kommende år igen af 3 medlemmer.

Regnskabet blev godkendt efter en del kommentarer.

Der var indkommet en hel del forslag til ændringer af forbundets love, og det havde

fået hovedbestyrelsen til at foreslå, at der blev nedsat et lovudvalg, som skal kulegrave forbundets love med henblik på en gennemgribende revision. Lovudvalgets arbejde forudsættes færdiggjort, så der kan fremsættes forslag til et nyt lovkompleks for DFIF til dette års repræsentantskabsmøde.

Det vedtoges dog, at forbundets idrætsudvalg i lighed med de øvrige udvalg i fremtiden skal nedsættes af hovedbestyrelsen og ikke af repræsentantskabet.

Karl Randrup genvalgt

Placeringen af forbundets landsmesterskaber blev afgjort, da henholdsvis Svendborg og Fredericia tilbød sig som arrangør, således at Svendborg arrangerer sommermesterskaberne 1974 og Fredericia vintermesterskaberne 1975.

Budgetforslaget blev vedtaget efter en del kommentarer, hvorefter man gik over til valgene. Formanden, *Karl Randrup*, Esbjerg, blev genvalgt med akklamation. De to øvrige forretningsudvalgsmedlemmer var ikke på valg, og resten af hovedbestyrelsen var forinden på kredsmøder blevet genvalgt, så den fortsætter uændret i dette år.

Næste års mødeby blev Herning

Der plejer at være rift om at komme til at stå som vært for forbundets repræsentantskabsmøde, men i Ålborg fik *Poul Nitschke*, Herning, ingen konkurrenter, da han foreslog sin egen sammenslutning som arrangør af mødet i 1974.

Som det sig hør og bør var der også i Ålborg arrangeret stor festmiddag lørdag aften med efterfølgende dans til ud på de små timer. Under middagen var der overrækkelse af forskellige udmærkelser, som omtales særskilt andetsteds i bladet.

A. Agerbæks Ærespokal til Svend Larsen, Århus

En ting diskuteres ikke på Dansk Firmaidræts Forbunds repræsentantskabsmøder. Det er afgørelsen af, hvem der skal tildeles *A. Agerbæks Ærespokal*. Den afgørelse er helt og aldeles forretningsudvalgets.

Uanset dette er det dog som regel en afgørelse, der vækker jubel – i ordets egentligste forstand. Det gjorde den også i år, da den store æresbevisning blev tildelt formanden for Århus Firma Sport, *Svend Larsen*, under festmiddagen lørdag aften.

Svend Larsen har en lang firmaidrætsledergerning bag sig, både i sammenslutninger og i forbundet. Når der tales om sammenslutninger, er årsagen den, at Svend Larsen – foruden sin mangeårige ledergerning i Århus Firma Sport – tillige har været formand for Dansk Kødindustri- og Slagteri Idrætsforening i en årrække.

Svend Larsens indsats inden for forbundet var koncentreret om bordtennisporten. Han har fra 1966 til bordtennisudvalgets nedlæggelse som selvstændigt udvalg været med til at tilrettelægge mange store bordtennisstævner.

DANSK FIRMAIDRÆT ønsker til lykke med den store hædersbevisning.

Leo Frederiksens Mindepokal

Den af Leo Frederiksens enke på sidste repræsentantskabsmøde i Helsingør udsatte pokal til minde om sin mand, Dansk Idræts-Forbunds mangeårige formand, blev uddelt for første gang ved mødet i Ålborg.

Sammenslutningerne kan indstille medlemmer til pokalen, som skal uddeles til en skytte, der har gjort en særlig indsats for skyttesagen inden for firmaidrætten. Efter indstilling fra Åbenrå Amts Firma Sport valgte Idrætsudvalget *Knud Laurson*, Åbenrå, til årets modtager af Leo Frederiksens Mindepokal.

Anker Jensen-pokalen

Den tidligere formand for Dansk Firmaidræts Forbunds idrætsudvalg, *Anker Jensen*, Århus, udsatte ved sin fratræden en pokal, der tildeles den sammenslutning, som gennem det foregående år har erhvervet sig flest af forbundets skydemærker. Også Anker Jensen-pokalen gik til Åbenrå Amts Firma Sport. Pokalen erhverves til ejendom, når man har opnået 3 tildelinger i samme sammenslutning.

Landsmesterskaberne

Landsmesterskaberne i de indendørs idrætter afvikles i Randers i weekenden 23. og 24. marts. Når dette læses, er indbydelserne sendt ud til sammenslutningerne, som hurtigst muligt skal returnere dem til forbundskontoret. Programmet for mesterskaberne udsendes primo marts.

2 nye familiekurser planlagt

Dansk Firmaidræts Forbunds hovedbestyrelse har godkendt et forslag fra motionsudvalget om at afvikle 2 familiemotionskurser. Succesen med det første af slagsen var så stor, at motionsudvalget mener, det skal gentages. Det sker nu hele 2 gange, første gang i St. Bededagsferien, den 10.-12. maj, og anden gang i weekenden 24. og 25. august. Begge kurser afholdes i Svendborg, hvor Tåsinge-Hallen skal danne ramme om arrangementerne. Reservér dagene til et af kurserne og indhent allerede nu oplysninger om dem på forbundskontoret.

SLAGELSE Hurra for idéoplægget

For et år siden havde DFIF idédebat i Skåde ved Århus, hvor der bl. a. skulle debatteres firmaidrættens fremtid og struktur. Mødet fandt sted samme dag, som vi her i Slagelse fejrede indvielse af Vesthallen, hvorfor vi naturligt var optaget her i byen og ikke deltog, hvilket vi ellers nok var flere, der havde lyst til udfra det yderst interessante emne, der var mødets dagsorden. På mødet blev udarbejdet en del grupperapporter, der blev overladt bestyrelsen til bearbejdning, og dette er nu sluttet. Konklusionen fra grupperapporterne gik bl. a. ud på, at man gerne så firmaidrættens åbnet for ægtefæller. Konklusionen har også været drøftet på hovedbestyrelsesmødet, hvorfra der er fremkommet et meget interessant oplæg, der nu skal til debat i kredse og sammenslutninger landet over.

Oplægget lyder i sin fulde ordlyd:

- a) *Firmaidrættens aktiviteter må i fremtiden tilrettelægges i en form, som fortrinsvis tilgodeser den ikke aktives medvirken. Der må fastsættes overgangsordninger, således at sammenslutningernes status og medlemstal samt aktiviteter ikke tilbagesættes i en sådan grad, at sammenslutningernes eksistens kan trues.*
- b) *Ægtefællers deltagelse i firmaidrættens samtlige aktiviteter må være et naturligt led i målsætningen for firmaidrættens i fremtiden.*
- c) *Familieidrættens/-motionen må fremmes i de enkelte sammenslutninger/klubber.*
- d) *De nuværende landsmesterskaber må afløses af mindre konkurrenceprægede stævner/turneringer, som i større grad tilgodeser den ikke aktives formåen og kondition.*

Man skulle næsten tro, at vi fra Slagelse har været medforfattere til det oplæg – det er som talt ud af vore hjerter, og det har været et meget længe næret ønske, at forbundet ville komme med sådan et udspil. »Dansk Firmaidræt« skriver i sit oktober-nummer: »At oplægget vil vække diskussion, er der næppe tvivl om, for det er ret epokegørende. Næppe så meget spørgsmålet om ægtefællers deltagelse som spørgsmålet om aktive idrætsudøveres udelukkelse fra firmaidrættens.«

Vel håber vi også, at det vil vække diskussion – en diskussion, der forhåbentlig går videre end til at anskue de øjeblikkelige konsekvenser af en sådan beslutning. For hvor er det vi står? Vi står i hele diskussionen omkring vort forbunds aktive fremtid, en fremtid, der først og fremmest bør, ja skal, baseres på firmaidrættens og motionens med understregning af begge dele. Den udvikling, der tegner sig for konkurrenceidrættens, kan vi lige så godt med det samme opgive at deltage i, vi vil alligevel ikke, udfra firmaidrættens idé, kunne gøre denne udvikling hundrede procent, så lad endelig andre forbund tage sig af det. Vi skal vende os til den rivende udvikling, der netop i disse år er på motionens område, og sætte ind af al kraft, så vore kræfter ikke bliver spildt på det forkerte alter. Der bliver næsten bedt og tigget om fra alle sider for at kunne dyrke motion under hyggelige og kammeratlige former, noget som vort forbund, i kraft af sine mange aktive sammenslutninger i allerhøjeste grad kan byde på.

For mig at se, og det er gentagne gange beskrevet i artikler her i bladet, har Dansk Firmaidræts Forbund sit livs største chance i disse år for på den rigtige måde at manifestere

sig som et forbund for firmaidræt og motion. Nu er det op til os alle, om vi vil gribe den chance. Gør vi det, vil det ret hurtigt vise sig, at vi kan påkalde os en masse menneskers opmærksomhed, beviset har vi her i Slagelse, der for mange år siden har gennemført de første tre punkter i oplægget fra hovedbestyrelsen.

Hvad mere er, så vil vort forbund, hvis oplægget nyder fremme, i langt højere grad kunne fremstå som et homogent forbund, noget som vi desværre i dag må erkende ikke er tilfældet, idet sammenslutningerne yder deres indsats ud fra alt for forskellige kriterier.

Hvis vi i Slagelse kan gøre noget for, at

ovennævnte oplæg kan nyde fremme, så er det hermed gjort. Og vi ønsker forbundet lykke og held med de nye tanker, der nu er fremkommet om firmaidrættens idé og fremtidige struktur, og ønsker at de mange sammenslutninger virkeligt for alvor vil gøre sit til at analysere hele spektret i dette oplæg, og at denne analyse vil munde ud i en kompakt opbakning af det bedste forslag, der er set fra hovedbestyrelsen i de 15 år, jeg har været med indenfor firmasportens rækker.

*Bent Stendorf
(Fra Klub-Nyt, medlemsblad
for Slagelse Firma-Sport)*

HORSENS Firmaidrætten bygger hus

Formanden skrev i sidste nummer af bladet, at der snart ville blive brug for medlemmernes indsats for at skaffe penge til vort klubhusbyggeri på vore nye arealer på Hattingvej. Denne indsats er nu påkrævet, da vi ca. 1. november går i gang med et parcelhusbyggeri på medbyggerbasis, og når huset er færdigt, skal det sælges, og overskuddet tilfalder firmaunionens byggefond.

Det hele startede i september måned, hvor Horsens Sparekasse kontaktede os, og spurgte om vi var interesserede i at bygge et hus på medbyggerbasis, det er nemlig Sparekassens tanke at følge dette byggeri med film og lysbilleder for senere at kunne fremvise vort resultat for dens byggelånskunder. Da de fleste medbyggere ikke ved, hvor meget de i grunden har tjent på det arbejde, de har udført, da det ikke er med salg for øje, de har bygget, er det nu Sparekassens tanke, at de vil fremlægge et byggeregnskab, der belyser, hvad det i

grunden koster at bygge et hus, og hvad husets salgsværdi er, for at man ud fra dette kan sige, så meget er der tjent ved at bygge selv.

Sparekassen finansierer hele byggeriet, såvel grundkøb som huset, der skal bygges der, så der er ingen økonomisk risiko for Firma Unionen; det eneste vi skal sørge for er arbejdskraften. Her er det så, at medlemmerne kommer ind i billedet; vi skal bruge folk, der på frivillig basis vil gøre en indsats for Firma Unionen. Vi skal bruge mange folk, jo flere folk, vi har til at udføre byggeriet, jo færre timer bliver det til den enkelte mand eller kvinde.

Huset, der skal bygges, er et Hosby Hus på 156 m², som skal opføres på en grund i Herregårdsparken i Stensballe. Der har til nu været afholdt en række møder både med Sparekassen og Hosby Huse, og hele arbejdsgangen i byggeriet er på det nærmeste tilrettelagt. Det er meningen, at byggeriet skal udføres i

forskellige arbejdsgrene. Der skal være et arbejdshold for hver afdeling af byggeriet: Jordarbejde, støbearbejde, tagdækning og murerarbejde, tømrerarbejde, inventar- og sned-

kerarbejde, elektrikerarbejde, maler- og tæpperarbejde. (Fra Firmaidræt, medlemsblad for Firmaernes Idrætsforbund, Horsens)

FKS ODENSE **Ny støtteforening**

Succes trods kørselsforbud

Selv om FKS, Odense, var betydeligt hæmmet af forbuddet mod søndagskørsel, var der mange tilskuere til landsstævnet i inde-fodbold den 13. januar i Allesøhallen.

Efter en lang række spændende kampe nåede man sent søndag aften frem til finalekampene, som fik følgende udfald:

Old Boys-rækken blev vundet af *Haustrups Fabriker* foran Carmen Curler, Kalundborg.

Damerækken vandt *H. C. Andersens-Dress* foran Carmen Curler, Kalundborg.

Herrerækken havde *Værktøjsmagasinet*, Roskilde, som vinder foran det lokale hold fra Tekno-Plast.

FFF, Støtteforening for FKS

En ny forening har set dagens lys i vort foreningsglade Danmark. *FFF, Foreningen Firmasportens Fremme*, hvis formål er at være støtteforening for Firmasport-Klubbernes Sammenslutning i Odense, er blevet stiftet på initiativ af firmasportsfolk, der synes, at medlemmerne i FKS's klubber skal have mulighed for gennem forskellige arrangementer og direkte tilskud at hjælpe firmasporten med at løse de økonomiske problemer og spørgsmål, der trænger sig på.

Formanden for FKS, *Alfred Petersen*, har udtalt stor glæde for foreningen, som allerede er godt på vej til at skrabe den kapital sam-

men, som skal udgøre FKS's eget startgrundlag til en firmaidrætshal i Odense.

Formand for den nye støtteforening er *Fleming Madsen*, DMA. Han har været initiativtager til en lang række arrangementer i sin egen klub med henblik på at skaffe penge til FKS's halbyggeri, og han har, før han blev valgt til formand for FFF, allerede afleveret mere end 17.000 kr. til halfonden.

Den nye forening, som allerede har mange medlemmer, opkræver i øvrigt kontingent og andre faste bidrag ved hjælp af elektronisk databehandling (EDB).

Sådan opfordrer FKS odenseanerne til at støtte det kommende halbyggeri.

Vi støtter FIRMASPORTENS HALBYGGERI

Mærkedage og hæderstegn

2 sjældne jubilæer i Odense

Firmasport-Klubbernes Sammenslutning i Odense har inden for kort tid oplevet to sjældne jubilæer.

Den 27. oktober fejrede *Odense Politis Idrætsforening* sit 40 års jubilæum, og samtidig kunne *Gunnar Kierkegaard* også fejre sit 40 års jubilæum som medlem af bestyrelsen – heraf de sidste 23 år som formand.

At dette er et særsyn i en idrætsforening kan alle vel være enige om, og *Gunnar Kierkegaard* blev da også hyldet for sin store indsats for idræten i almindelighed og OPI i særdeleshed. Firmasporten har også haft gavn af *Gunnar Kierkegaards* viden og hjælp-somhed blandt andet i forbindelse med fastlæggelsen af de forskellige ruter i den første motionskampagne.

Den 7. februar kan *Den Danske Provinsbanks Boldklub* i Odense – førhen *Fyens Disconto Kasse* – fejre 25 års jubilæum, og samme dag kan klubbens formand, *Tage Jensen*, fejre 25 års jubilæum som formand. Men det er ikke kun som aktiv formand, at *Tage Jensen* kan fejre jubilæum. Han er stadig aktiv badmintonspiller, selv om han er begyndt at »nedtrappe«, og som leder finder man heller ikke nogen mere aktiv. De kampe, som DDP spiller, og som *Tage Jensen* ikke har overværet, er nemmere talt

Tage Jensen, DDPs formand med 25 års jubilæum på posten samtidig med klubbers jubilæum.

end de kampe, som han har overværet. Altid er *Tage Jensen* med sit hold.

Svend Petersen, Helsingør

Der står stor respekt om det arbejde, som *Svend Petersen* har udført og stadig udfører for *Helsingør Firma Idræt*. Respekten udmøntedes ved *Svend Petersens* 60 års fødselsdag den 26. januar, hvor han fik overrakt forbundets hæderstegn efter indstilling fra den øvrige del af bestyrelsen i *Helsingør*. *Svend Petersen* har siden 1958 været med i firmaidrætsarbejdet, og i 1968 blev han valgt til formand for *HFI's* fodboldafdeling, en post som han stadig varetager med stor interesse. *DANSK FIRMAIDRÆT* gratulerer lidt post festum med såvel fødselsdag som hæderstegn.

Aage Jørgensen, Vejle

Da *Aage Jørgensen* læste *DFIF's* første medlemsblad fra den nuværende redaktørs hånd – det ligger ca. 7 år tilbage – gnistrede den ellers så rolige og besindige østjydes temperament. Uden at der i artiklen var nævnt navne på hverken personer eller sammenslutning, var *Aage Jørgensen* udmærket klar over, at der hentydedes til *Vejle Firma Sport*, og det var noget, som gjorde indtryk på ham – den allerede den gang erfarne firmaidrætsleder – at en tilløber som redaktøren begyndte at kritisere hans sammenslutning.

Siden krydsedes vore veje adskillige gange, og jeg lærte *Aage Jørgensen* at kende som en stilfærdig, men dygtig leder af sin sammenslutning, som han nu har forladt efter 10 år på formandsposten. For denne lange ledergerning fik han på repræsentantskabsmødet i *Ålborg* overrakt forbundets hæderstegn.

DANSK FIRMAIDRÆT gratulerer.

Wor-

(fortsættes næste side)

Erik Samsøe, Sønderborg

Siden stiftelsen af Sønderborg Firma Sport har Erik Samsøe været med i sammenslutningens arbejde, og som klubleder i klubben »Plyfa« endda før. I 1962 blev han valgt ind i SFS' bestyrelse som næstformand og medlem af forretningsudvalget. I årene 1965-69 var han formand for bordtennisudvalget, og i 1967 blev han sekretær, et job som han varetager sammen med næstformandsjobbet.

Samtidig får han tid til at varetage jobs som fodbolddommer, speaker ved alle SFS' forskellige arrangementer og som træner i en lokal fodboldklub for puslingespillerne. Vi ønsker tillykke med et fortjent hæderstegn.

Chr. Lauritzen, Sønderborg

Chr. Lauritzen kan karakteriseres som manden, der overkommer det utrolige. Krævende poster inden for tre store firmaidrætsorganisationer klarer han. Han er formand for Postens Idrætsforbund i Danmark, kasserer for Sønderborg Firma Sport samt nyvalgt medlem af Dansk Firmaidræts Forbunds lovud-

valg, som skal kulegrave forbundets love med henblik på en gennemgribende revision.

Med interesse og ildhu går han ind for alle de opgaver, der pålægges hans brede skuldre, og med en slet skjult stolthed påstår man i Sønderborg, at sammenslutningens regnskab føres, som om det var en verdenskoncerns omfattende midler, han varetog. Vi gratulerer også Chr. Lauritzen med hæderstegnet.

Svendborg: Tradition brudt

En 15 år gammel tradition blev brudt på grund af olierestriktionerne herhjemme. Svendborg Firma Sports velrenommerede »Kom og vær med«-stævne er blevet aflyst i år og følger dermed det mønster, der tegner sig for idrætsarrangementer i denne vinter. Mange vil sikkert beklage dette skridt.

Idrættens Forskningsråd

der har til formål at fremme og samordne forskning af idrætslige spørgsmål af medicinsk, fysiologisk, psykologisk, historisk, sociologisk og teknisk art, har mulighed for at yde økonomisk støtte til forskningsarbejde af ovennævnte art.

Ansøgning herom må indeholde fyldestgørende oplysninger om det arbejde, man søger støtte til, samt om ansøgerens forudsætninger for at løse opgaven, ligesom en økonomisk opstilling over de formodede omkostninger må vedlægges.

Ansøgninger, der ikke skal skrives på særskilt skema, bedes indsendt til: IDRÆTTENS FORSKNINGSRÅD, c/o Dansk Idræts-Forbund, Vester Voldgade 11, 1552 København V, senest 1. april 1974.

Principper er til for at brydes

Principper er til for at brydes. Også inden for Dansk Firmaidræts Forbund, hvor man på grund af den meget svære økonomiske situation, forbundet befinder sig i, nu har besluttet sig til at nedbringe det i forvejen beskudne bladbudget ret væsentligt.

Det har gennem mange år været en stiltende aftale mellem redaktør og hovedbestyrelse, at bladets udgivelse så vidt muligt ikke skulle gøres afhængig af annoncebetaling, men nu føler hovedbestyrelsen altså, at bladkontoen skal nedbringes, og der er derfor udsendt følgende meddelelse:

»Forbundets hovedbestyrelse har på grundlag af forbundets stramme økonomi vedtaget at søge fremmet besparelser på det vedtagne budgets enkelte konti, og desuden ønsker man at øge indtægterne ved bl. a. at optage 1 eller 2 gennemgående annoncer i forbundsbladet »Dansk Firmaidræt«.

Hovedbestyrelsesmedlemmerne samt forbundets funktionærer søger for tiden efter emner til en sådan annoncering i forbundsbladet. Desværre må vi konstatere, at det endnu ikke er lykkedes at opnå et tilfredsstillende resultat, hvorfor man gennem denne skrivelse ønsker at appellere til vore sammenslutninger/kredse og eventuelle klubber om at være os behjælpelig med at opnå kontakter og helst foreløbige aftaler med henblik på tegning af en gennemgående og helst helsidesannonce i bladet.

Bladet udkommer som bekendt normalt 8 gange årligt i et oplag på godt 6.000 pr. nummer. Bladet fordeles af sammenslutningerne til bl. a. de enkelte klubber og udlægges i firmaernes kantiner m. m.

Annonceprisen kan der forhandles om, men 10–15.000 kr. årligt vil være retningsgivende i eventuelle forhandlinger.

Vi forventer at høre godt nyt angående denne annoncekampagne.«

En sådan noget utraditionel henvendelse skal ses på baggrund af, at der ikke i forbundets ledelse er ønske om at hverve annoncører gennem reklamebureauer el. lign. med deraf følgende betaling for »ulejligheden«.

Kan du skaffe os i forbindelse med en seriøs annoncør, hører vi gerne fra dig. Forbundskontoret venter blot på din opringing.

Fortolkningen af indefodboldreglerne

Det har vist sig, at der adskillige steder rundt omkring i landet er problemer med at fortolke de tidligere udsendte spilleregler for indefodbold. Det er især spillereglernes § 2 og § 9d, der giver anledning til misforståelser, og derfor har forbundet udsendt følgende meddelelse:

Målets sidestolper er en del af banden, medens overliggeren er at regne som en afgræns-

ning af målet og således ikke kan regnes som en del af banden.

I henhold til denne fortolkning er der derfor mål, når f. eks. begyndelsesspark, indkast, målspark eller hjørnekast rammer målets sidestolpe og derefter går i mål.

Denne fortolkning af indefodboldreglerne vil blive anvendt ved alle kreds- og landsstævner.

En pionérhistorie (4)

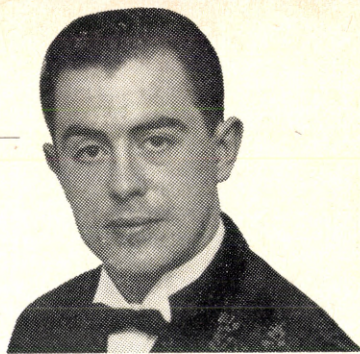
Af K. Just Andersen

Sport på australsk

Man skal lede længe for at finde et folkefærd, som er mere sportsminded end australierne. De benytter enhver lejlighed til at lave konkurrencer, vel at bemærke på en for os utraditionel måde. På stranden har man stævner i livredning og i surfing. Surfing er den sport, hvor man rider på bølgetoppen på et ovalt formet brædt (»board«). Man afholder såvel nationale som verdensmesterskaber i denne sportsgren.

Mindre kendt er Wood-chopping, en sportskonkurrence i forskellige variationer, som går ud på at fælde træer eller hugge sig op ad en træstamme på kortest mulig tid. Også heri har man nationale mesterskaber og internationale stævner. Mange steder har australierne oprettet (ligesom i Sønderjylland) en slags frivillig brandværn, og disse brandværn dyster med hinanden om, hvem der er hurtigst til at rykke ud, ikke med motormateriel, men med det hånddrevne. Med megen opfindsomhed er konkurrencerne varieret, så deltagerne f. eks. skal op og ned ad stiger og med vandstrålen ramme forskellige skiver. Samtidig har man lavet en folkefest ud af hele arrangementet.

Derudover er man aktive i alle de traditionelle sportsgrene, som vi kender i Europa. Den mest populære kender vi dog ikke, nemlig den australske form for football, et spil der fascinerer hundredtusinder af australiere, men som mange europæere kun har et skuldertræk til overs for. Her gælder det ligesom i andet boldspil om at få mål eller points. Der er 18 spillere på hver side, bolden er af samme format som den, man bruger i rugby, banen er oval og noget længere end en almindelig fodboldbane. I hver ende af banen er der placeret 4 stænger omtrent på størrelse med en almindelig flagstang, og disse målstænger danner 3 porte. Får man bolden sparket igen-

nem den midterste, gives der 6 points, men kun 1 point i hver af yderportene.

Den form for fodbold, som vi kender, benævner man »soccer«, men den er trængt noget i baggrunden af den omtalte football og dyrkes hovedsageligt af europæiske immigranter. Soccerklubbernes navne bærer præg af medlemmernes hjemstavn, og navne som Rapid, Juventus, Celtic og Slavia ser man som klubnavne i flere af Australiens stater. Jeg havde selv den oplevelse at spille for »Celtic Burnie«, der dog havde medlemmer fra mange europæiske lande, men det gjorde ikke oplevelsen mindre.

Selv om australierne er et herligt folkefærd på mange måder, har de dog én fejl. De er ikke gode tabere. Det går deres ære meget

Billedet viser et »kick« til bolden i australsk football, som har en enorm udbredelse og stor tilskuermæssig interesse.

Ordensudvalget i funktion igen

nær, når de lider nederlag. Et eksempel herpå er football-finalen i 1966, hvor et lokalt hold skulle møde et hold fra hovedstaden Hobart i kampen om statsmesterskabet. Indtil der manglede et halvt minut, var stillingen uafgjort, men så kom en hovedstadsspiller i en oplagt scoringsposition, han kunne ikke undgå at afgøre kampen. Dermed ville hjemmeholdet tabe både kampen og æren, men inden han fik trykket af, var publikum styrtet ind på banen, havde løftet målstængerne af deres holdere og var løbet væk med den. Kampens resultat blev uafgjort, og således var æren reddet.

Det var derfor meget naturligt, at samtalen på arbejdspladsen handlede om sport, og en dag fortalte jeg, at det var meget brugt i mit hjemland, at firmaer havde sportsdyster med hinanden. Det fængede straks, og der blev arrangeret en footballkamp mod et firma i samme branche i nabobyen. Hermed fik jeg lejlighed til for første og eneste gang at prøve dette »sydlanske« spil, der slet ikke er så let, som man måske kunne tro. Der skal en god kondition til, for spillets varighed er 4×30 minutter. Efter firmakampen blev spillerne trakteret med grillstegt gris og australsk øl fra fad – begge dele smager skønt – og inden en sådan »femte halvleg« er forbi, er Sydkorset tonet frem på aftenhimlen, og fårekyltingerne har startet deres koncert. Man har fået et minde for livet.

Just.

K. Just Andersens pionérfortælling fortsætter i næste nummer af DANSK FIRMAIDRÆT.

Dansk Firmaidræts Forbunds ordensudvalg har i mange år ikke haft sager at behandle. For nogen tid siden måtte udvalget imidlertid i funktion, og nu er der atter afsagt en kendelse af udvalget.

Baggrunden for, at ordensudvalget atter har været i funktion, er, at en århusiansk klub er blevet diskvalificeret, fordi den i strid mod reglerne har ladet et damehold deltage såvel i fodboldrækken som i håndboldrækken ved kredsmesterskaberne i Østjyllandskredsen.

Kendelsen blev afsagt af DFIF's idrætsudvalg, men blev af Århus Firma Sport indanket for ordensudvalget, der har afsagt følgende kendelse:

»Ordensudvalget har behandlet den af Århus Firma Sport indsendte protest mod idrætsudvalgets kendelse i kampene om øst-kredsmesterskaberne i fodbold og håndbold for damer og truffet nedenstående afgørelse:

Idet man går ud fra, at deltagerne i kampene om kredsmesterskaberne har pligt til at kende fællesreglementets bestemmelser, har Handelsbanken, Århus, bevidst overtrådt fællesreglementets paragraf 6, stykke f, ved med det samme mandskab at stille op i kampene om såvel fodbold- som håndboldmesterskabet.

Udvalget kan derfor ikke godtage, at et tilfældigt spilletidspunkt kan gøre deltagelsen i den ene disciplin (fodbold) lovlig.

Ordensudvalget stadfæster derfor den af idrætsudvalget trufne afgørelse, hvorefter Handelsbanken, Århus, erklæres for taber af såvel fodbold- som håndboldkampen«.

A. Lund Sørensen Bjarne Hauger G. Tamberg
sign.

Motionér Dem slank	100 KALORIER			
	 5 min. træppe	 10 min. løb	 15 min. cykling	 20 min. gang

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.600 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Brinken 5, st. tv.,
2600 Glostrup. Tlf. (01) 96 11 05

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
15. februar 1974

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykergården a-s, Struer.

26202

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulent:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98
Træffetid uden for kontortid:
Mandag-tirsdag kl. 16-19,

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45.
Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62.

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92.

Niels Bak Andersen, Frejasvej 1,
8500 Grenå. Tlf. (06) 32 30 72.

K. Just Andersen, Kastanjevej 12,
6600 Vejen. Tlf. (05) 36 17 84.

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing.

Tlf. (07) 32 14 58.

Kaj Christensen, Svalevej 16,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63.

Børge Kristensen, Vibevej 2,
Rolfsted, 5863 Ferritslev.

Tlf. (09) 98 15 06.

Erik Mørk, Stokbrogade 24,
9700 Brønderslev. Tlf. (08) 82 26 10.

Jørgen Olsen, H. C. Andersensv. 19,
3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 58 29.

Få det bedre og sjovere

— ja, sådan lyder opfordringen i en pjeces, som den ny-stiftede Hjerteforeningens Motionsklub har udsendt kort efter nytår. Klubben forsøger at medvirke til, at motionister finder sammen i grupper rundt omkring i landet, så de, der har lyst, kan få mulighed for f. eks. at løbe med andre.

Hjerteforeningens Motionsklub går aktivt ind i arbejdet for at skaffe flere og bedre muligheder for omklædning og bad, ikke blot i idrætsanlæg, men overalt, hvor der er behov for det. Naturen selv er den bedste »træningssal«, og derfor vil motionsklubben forsøge at påvirke myndighederne til at oprette flere belyste motionsstier, så man kan motionere, selv om det er mørkt ude.

Klubben er åben for alle, men den er i første omgang mest tænkt for dem, der er over 30. Klubben beskæftiger sig mest med løb, men omtaler også andre motionsformer, som træner hjerte og kredsløb på en god måde. Der lægges vægt på motion, der ikke stiller store krav til udstyr.

Hjerteforeningens Motionsklub udgiver et medlemsblad, der indeholder en lang række artikler om motion og træning. Kontingentet udgør 40 kr. for enkeltpersoner, hvis de samtidig er medlem af Hjerteforeningen, 50 kr. for andre. Ægtepar får en klækkerlig rabat, idet kontingentet for sådanne udgør henholdsvis 50 og 60 kr. Henvendelse om medlemskab kan ske til Hjerteforeningen, telefon (01) 13 17 88 eller (01) 45 79 33.

